Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (τρίτο τμήμα)

της 19ης Σεπτεμβρίου 2024*

«Προδικαστική παραπομπή – Ηλεκτρονικό εμπόριο – Υπηρεσίες της κοινωνίας της πληροφορίας – Οδηγία 2000/31/ΕΚ – Συντονισμένος τομέας – Άρθρο 2, στοιχείο η΄ – Προώθηση και πώληση καλλυντικών προϊόντων μέσω διαδικτύου – Εξαίρεση από τον συντονισμένο τομέα των υποχρεώσεων όσον αφορά την επισήμανση προϊόντων τα οποία προωθούνται και πωλούνται από φορέα παροχής υπηρεσιών της κοινωνίας της πληροφορίας – Οδηγία 75/324/ΕΟΚ – Άρθρο 8, παράγραφος 2 – Κανονισμός (ΕΚ) 1223/2009 – Άρθρο 19, παράγραφος 5 – Δυνατότητα του κράτους μέλους προορισμού να επιβάλει τη χρήση γλώσσας της επιλογής του»

Στην υπόθεση C-88/23,

με αντικείμενο αίτηση προδικαστικής αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 267 ΣΛΕΕ, που υπέβαλε το Svea Hovrätt, Patent- och marknadsöverdomstolen (εφετείο Στοκχόλμης δικάζον ως δευτεροβάθμιο δικαστήριο διανοητικής ιδιοκτησίας και εμπορικών διαφορών, Σουηδία) με απόφαση της 13ης Φεβρουαρίου 2023, η οποία περιήλθε στο Δικαστήριο στις 15 Φεβρουαρίου 2023, στο πλαίσιο της δίκης

Parfümerie Akzente GmbH

κατά

KTF Organisation AB,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τρίτο τμήμα),

συγκείμενο από τους K. Jürimäe, πρόεδρο τμήματος, K. Lenaerts, Πρόεδρο του Δικαστηρίου, ασκούντα καθήκοντα δικαστή του τρίτου τμήματος, N. Piçarra, N. Jääskinen και M. Gavalec (εισηγητή), δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: M. Szpunar

γραμματέας: Σ. Σπυροπούλου, διοικητική υπάλληλος,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 13ης Μαρτίου 2024,

* Γλώσσα διαδικασίας: η σουηδική.

λαμβάνοντας υπόψη τις παρατηρήσεις που υπέβαλαν:

– η Parfümerie Akzente GmbH, εκπροσωπούμενη από την P. Järvengren Gerner και τον T. Kronhöffer, advokater,

– η KTF Organisation AB, εκπροσωπούμενη από τον S. Brandt, advokat,

– η Σουηδική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τις F.L. Göransson και H. Shev,

– η Γαλλική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τον B. Fodda και την M. Guiresse,

– η Ιταλική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τις G. Palmieri και M. F. Severi,

– η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, εκπροσωπούμενη από τον P.-J. Loewenthal, την U. Małecka, τον N. Ruiz García και την A. Savje,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 6ης Ιουνίου 2024,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

1 Η αίτηση προδικαστικής αποφάσεως αφορά την ερμηνεία του άρθρου 2, στοιχείο η′, σημείο ii, και του άρθρου 3, παράγραφοι 2 και 4, της οδηγίας 2000/31/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 8ης Ιουνίου 2000, για ορισμένες νομικές πτυχές των υπηρεσιών της κοινωνίας της πληροφορίας, ιδίως του ηλεκτρονικού εμπορίου, στην εσωτερική αγορά («οδηγία για το ηλεκτρονικό εμπόριο») (ΕΕ 2000, L 178, σ. 1), του άρθρου 8, παράγραφος 2, της οδηγίας 75/324/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 20ής Μαΐου 1975, περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των Κρατών μελών των αναφερομένων στις συσκευές αερολυμάτων (αεροζόλ) (ΕΕ ειδ. έκδ. 13/003, σ. 92), όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία (ΕΕ) 2016/2037 της Επιτροπής, της 21ης Νοεμβρίου 2016 (ΕΕ 2016, L 314, σ. 11, στο εξής: οδηγία 75/324), καθώς και του άρθρου 19, παράγραφος 5, του κανονισμού (ΕΚ) 1223/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Νοεμβρίου 2009, για τα καλλυντικά προϊόντα (ΕΕ 2009, L 342, σ. 59).

2 Η αίτηση αυτή υποβλήθηκε στο πλαίσιο ένδικης διαφοράς μεταξύ της KTF Organisation AB (στο εξής: KTF) και της Parfümerie Akzente GmbH με αντικείμενο, μεταξύ άλλων, να απαγορευθεί στην τελευταία να εμπορεύεται στη Σουηδία καλλυντικά προϊόντα τα οποία δεν φέρουν επισήμανση στη σουηδική γλώσσα.

Το νομικό πλαίσιο

Το δίκαιο της Ένωσης

Η οδηγία 2000/31

3 Οι αιτιολογικές σκέψεις 11, 21 και 24 της οδηγίας 2000/31 έχουν ως εξής:

«(11) Η παρούσα οδηγία δεν θίγει το επίπεδο προστασίας, ιδίως της δημόσιας υγείας και των συμφερόντων του καταναλωτή, όπως θεσπίζεται σε κοινοτικές πράξεις. Μεταξύ άλλων, η οδηγία 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές [(ΕΕ 1993, L 95, σ. 29),] και η οδηγία 97/7/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Μαΐου 1997, για την προστασία των καταναλωτών κατά τις εξ αποστάσεως συμβάσεις [(ΕΕ 1997, L 144, σ. 19),] αποτελούν ουσιώδες στοιχείο για την προστασία του καταναλωτή στις συμβατικές σχέσεις. Οι οδηγίες αυτές εφαρμόζονται εξ ολοκλήρου και στις υπηρεσίες της κοινωνίας της πληροφορίας. Το αυτό κοινοτικό κεκτημένο, που εφαρμόζεται εξ ολοκλήρου στις υπηρεσίες της κοινωνίας της πληροφορίας, περιλαμβάνει επίσης την οδηγία 84/450/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 10ης Σεπτεμβρίου 1984[,] για την παραπλανητική και τη συγκριτική διαφήμιση [(ΕΕ 1984, L 250, σ. 17), όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 97/55/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Οκτωβρίου 1997 (ΕΕ 1997, L 290, σ. 18)] […]. Η παρούσα οδηγία δεν θα πρέπει να θίγει […] οδηγίες σχετικά με την προστασία της δημόσιας υγείας. Η παρούσα οδηγία συμπληρώνει τις απαιτήσεις πληροφόρησης που προβλέπουν οι ανωτέρω οδηγίες και κυρίως η οδηγία [97/7].

[…]

(21) […] Ο συντονισμένος τομέας καλύπτει μόνον προϋποθέσεις σχετικά με δραστηριότητες σε απευθείας σύνδεση (on-line), όπως ενημέρωση on-line, διαφήμιση on-line, αγορά εμπορευμάτων on-line, σύναψη συμβάσεων on-line, και δεν αφορά τις νομικές προϋποθέσεις που ισχύουν στο κράτος σχετικά με εμπορεύματα, όπως τα πρότυπα ασφαλείας, οι υποχρεώσεις επισήμανσης ή η ευθύνη για τα προϊόντα, ούτε και τις προϋποθέσεις που ισχύουν στο κράτος μέλος σχετικά με την παράδοση ή μεταφορά εμπορευμάτων, συμπεριλαμβανομένης της διανομής φαρμάκων. […]

[…]

(24) Στο πλαίσιο της παρούσας οδηγίας, παρά τον κανόνα περί ελέγχου στην πηγή των υπηρεσιών της κοινωνίας της πληροφορίας, είναι σύννομο τα κράτη μέλη να λαμβάνουν μέτρα για τον περιορισμό της ελεύθερης κυκλοφορίας των υπηρεσιών της κοινωνίας της πληροφορίας, υπό τους όρους της παρούσας οδηγίας.»

4 Το άρθρο 1 της οδηγίας 2000/31, το οποίο φέρει τον τίτλο «Στόχος και πεδίο εφαρμογής», ορίζει στην παράγραφο 3 τα εξής:

«Η παρούσα οδηγία συμπληρώνει το ισχύον κοινοτικό δίκαιο περί υπηρεσιών της κοινωνίας της πληροφορίας και δεν θίγει το επίπεδο προστασίας, ιδίως της δημόσιας υγείας και των συμφερόντων του καταναλωτή, όπως θεσπίζεται σε κοινοτικές πράξεις και στις εθνικές νομοθετικές πράξεις που

εκδόθηκαν για την εφαρμογή τους, στο μέτρο που δεν περιορίζεται έτσι η ελευθερία παροχής υπηρεσιών της κοινωνίας της πληροφορίας.»

5 Το άρθρο 2 της οδηγίας 2000/31, το οποίο τιτλοφορείται «Ορισμοί», ορίζει τα εξής:

«Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, νοούνται ως:

[…]

η) “συντονισμένος τομέας”: οι προϋποθέσεις που ισχύουν στα νομικά συστήματα των κρατών μελών προκειμένου για φορείς παροχής υπηρεσιών της κοινωνίας της πληροφορίας ή υπηρεσίες της κοινωνίας της πληροφορίας, ανεξαρτήτως εάν πρόκειται για γενικές διατάξεις ή για διατάξεις σχεδιασμένες ειδικά για τον τομέα αυτό·

i) ο συντονισμένος τομέας αφορά απαιτήσεις προς τις οποίες πρέπει να συμμορφώνεται ο φορέας παροχής υπηρεσιών σχετικά με:

– την ανάληψη δραστηριότητας παροχής υπηρεσίας της κοινωνίας της πληροφορίας, όπως προϋποθέσεις σχετικά με τα προσόντα, την έγκριση ή την κοινοποίηση,

– την άσκηση δραστηριότητας υπηρεσίας της κοινωνίας της πληροφορίας, όπως απαιτήσεις σχετικά με τη συμπεριφορά του φορέα παροχής υπηρεσιών, σχετικά με την ποιότητα ή το περιεχόμενο της υπηρεσίας, συμπεριλαμβανομένων των διατάξεων για τη διαφήμιση και τη σύναψη συμβάσεων, ή απαιτήσεις σχετικά με την ευθύνη του φορέα παροχής υπηρεσιών·

ii) ο συντονισμένος τομέας δεν καλύπτει απαιτήσεις όπως:

– προϋποθέσεις σχετικά με τα ίδια τα αγαθά,

– προϋποθέσεις σχετικά με την παράδοση αγαθών,

– προϋποθέσεις σχετικά με υπηρεσίες που δεν παρέχονται με ηλεκτρονικά μέσα.»

6 Το άρθρο 3 της οδηγίας 2000/31, το οποίο φέρει τον τίτλο «Εσωτερική αγορά», ορίζει τα ακόλουθα:

«1. Κάθε κράτος μέλος μεριμνά ώστε οι υπηρεσίες της κοινωνίας της πληροφορίας που παρέχει ένας φορέας εγκατεστημένος στο έδαφός του να τηρούν τις ισχύουσες εθνικές διατάξεις του οι οποίες εμπίπτουν στο συντονισμένο τομέα.

2. Τα κράτη μέλη δεν μπορούν, για λόγους που αφορούν το συντονισμένο τομέα, να περιορίσουν την ελεύθερη κυκλοφορία των υπηρεσιών της κοινωνίας της πληροφορίας οι οποίες προέρχονται από άλλο κράτος μέλος.

[…]

4. Τα κράτη μέλη μπορούν να λαμβάνουν μέτρα κατά παρέκκλιση από την παράγραφο 2 σε σχέση με συγκεκριμένη υπηρεσία της κοινωνίας της πληροφορίας, εφόσον πληρούνται οι ακόλουθοι όροι:

[…]».

Η οδηγία 75/324

7 Το άρθρο 8 της οδηγίας 75/324 ορίζει στις παραγράφους 1 και 2 τα εξής:

«1. Με την επιφύλαξη του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1272/2008 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου[, της 16ης Δεκεμβρίου 2008, για την ταξινόμηση, την επισήμανση και τη συσκευασία των ουσιών και των μειγμάτων, την τροποποίηση και την κατάργηση των οδηγιών 67/548/ΕΟΚ και 1999/45/ΕΚ και την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) 1907/2006 (ΕΕ 2008, L 353, σ. 1)], κάθε συσκευή αερολυμάτων (αεροζόλ) ή η τιθέμενη επ' αυτής ετικέτα, σε περίπτωση κατά την οποία δεν είναι δυνατόν να αναφέρονται οι ενδείξεις επί της συσκευής αερολυμάτων (αεροζόλ), λόγω των μικρών αυτής διαστάσεων (συνολική χωρητικότητα ίση ή μικρότερη των 150 ml) πρέπει να φέρει κατά τρόπο ευδιάκριτο, ευανάγνωστο και ανεξίτηλο τις ακόλουθες ενδείξεις:

α) το όνομα και τη διεύθυνση ή το κατατεθειμένο σήμα του υπευθύνου της διαθέσεως στην αγορά της συσκευής αερολυμάτων (αεροζόλ),

β) το σύμβολο της συμμορφώσεως προς την παρούσα οδηγία, δηλαδή το σημείο "3" (αντεστραμμένο έψιλον),

[…]

δ) τα στοιχεία που αναφέρονται στο σημείο 2.2 του παραρτήματος,

[…]

2. Τα Κράτη μέλη δύνανται να εξαρτήσουν τη διάθεση στην αγορά των συσκευών αερολυμάτων (αεροζόλ) στην επικράτειά τους από τη σύνταξη της ετικέττας στην ή στις εθνικές τους γλώσσες.»

8 Το παράρτημα της οδηγίας 75/324 προβλέπει στο σημείο 2.2, το οποίο φέρει τον τίτλο «Επισήμανση», τα εξής:

«Με την επιφύλαξη του κανονισμού [1272/2008], κάθε συσκευή αερολυμάτων (αεροζόλ) πρέπει να φέρει κατά τρόπο ευανάγνωστο και ανεξίτηλο τις ακόλουθες ενδείξεις:

[…]

δ) στις περιπτώσεις στις οποίες η συσκευή αερολυμάτων (αεροζόλ) είναι καταναλωτικό προϊόν, τη δήλωση προφύλαξης P102 που προβλέπεται στο μέρος 1 πίνακας 6.1 του παραρτήματος IV του κανονισμού [1272/2008]·

ε) οποιεσδήποτε πρόσθετες προφυλάξεις χειρισμού που προειδοποιούν τους καταναλωτές σχετικά με τους κινδύνους που αφορούν το συγκεκριμένο προϊόν· αν η συσκευή αερολυμάτων (αεροζόλ) συνοδεύεται από χωριστές οδηγίες χρήσης, σ' αυτές πρέπει επίσης να περιλαμβάνονται αυτού του είδους οι προφυλάξεις χειρισμού.»

Ο κανονισμός 1223/2009

9 Το άρθρο 3 του κανονισμού 1223/2009, το οποίο φέρει τον τίτλο «Ασφάλεια», προβλέπει τα ακόλουθα:

«Τα καλλυντικά προϊόντα που διατίθενται στην αγορά πρέπει να είναι ασφαλή για την ανθρώπινη υγεία όταν γίνεται χρήση τους υπό κανονικές ή εύλογα αναμενόμενες συνθήκες χρήσης, λαμβανομένων, ιδίως, υπόψη των εξής:

α) της παρουσίασης […]·

β) της επισήμανσης·

γ) των οδηγιών χρήσης και του τρόπου απόρριψης·

[…]

Η ύπαρξη προειδοποιήσεων δεν εξαιρεί τα πρόσωπα που ορίζονται στα άρθρα 2 και 4 από την τήρηση των άλλων υποχρεώσεων που προβλέπει ο παρών κανονισμός.»

10 Το άρθρο 19 του κανονισμού 1223/2009, το οποίο φέρει τον τίτλο «Επισήμανση», προβλέπει τα εξής:

«1. Με την επιφύλαξη άλλων διατάξεων του παρόντος άρθρου, καλλυντικά προϊόντα θα διατίθενται στην αγορά μόνο εφόσον ο περιέκτης και η συσκευασία των καλλυντικών προϊόντων φέρουν, με ανεξίτηλους, ευανάγνωστους και ευδιάκριτους χαρακτήρες, τις ακόλουθες ενδείξεις

[…]

γ) την ημερομηνία μέχρι την οποία το καλλυντικό προϊόν, το οποίο είναι αποθηκευμένο σε κατάλληλες συνθήκες, εξακολουθεί να εκπληρώνει την αρχική του λειτουργία και, ιδίως, να συμμορφώνεται με το άρθρο 3 (“ημερομηνία ελάχιστης διατηρησιμότητας”)·

[…]

δ) τις ειδικές προφυλάξεις κατά τη χρήση, και τουλάχιστον τις προφυλάξεις που εμφαίνονται στα παραρτήματα III έως VI, και τις ενδεχόμενες ενδείξεις σχετικά με τις ιδιαίτερες προφυλάξεις που πρέπει να λαμβάνονται για τα καλλυντικά προϊόντα τα οποία προορίζονται για επαγγελματική χρήση·

[…]

στ) τη λειτουργία του καλλυντικού προϊόντος, εκτός αν προκύπτει από την παρουσίασή του·

[…]

5. Η γλώσσα στην οποία είναι γραμμένες οι πληροφορίες που αναφέρονται στην παράγραφο 1 εδάφια (β), (γ), (δ) και (στ) και στις παραγράφους 2, 3 και 4 καθορίζεται από τη νομοθεσία των κρατών μελών στα οποία διατίθεται το προϊόν στον τελικό καταναλωτή.

[…]»

Το σουηδικό δίκαιο

11 Ο Lagen (2002:562) om elektronisk handel och andra informationssamhällets tjänster [νόμος (2002:562) περί ηλεκτρονικού εμπορίου και άλλων υπηρεσιών της κοινωνίας της πληροφορίας, στο εξής: νόμος περί ηλεκτρονικού εμπορίου], ο οποίος μεταφέρει στην εθνική έννομη τάξη την οδηγία 2000/31, προβλέπει στο άρθρο 3 τα εξής:

«Φορέας παροχής υπηρεσιών του οποίου κράτος εγκατάστασης είναι κράτος του [Ευρωπαϊκού Οικονομικού Χώρου (ΕΟΧ)] πλην της Σουηδίας δικαιούται να παρέχει υπηρεσίες της κοινωνίας της πληροφορίας σε αποδέκτες στη Σουηδία, ανεξαρτήτως των σουηδικών κανόνων που εμπίπτουν στον συντονισμένο τομέα.

Εντούτοις, δικαστική ή άλλη αρχή δύναται, δυνάμει του νόμου, να λάβει μέτρο το οποίο περιορίζει την ελεύθερη κυκλοφορία τέτοιας υπηρεσίας, εφόσον τούτο απαιτείται για την προστασία

1. της δημόσιας τάξης και ασφάλειας·

2. της δημόσιας υγείας ή

3. των καταναλωτών.

Ένα τέτοιο μέτρο πρέπει να αφορά συγκεκριμένη υπηρεσία η οποία βλάπτει ή ενέχει σοβαρό κίνδυνο ο οποίος απειλεί να βλάψει κάποιο εκ των εν λόγω προστατευόμενων συμφερόντων. Το μέτρο πρέπει να είναι ανάλογο προς το προστατευόμενο συμφέρον.»

12 Δυνάμει του άρθρου 5 του νόμου περί ηλεκτρονικού εμπορίου, στο πλαίσιο του συντονισμένου τομέα, το σουηδικό δίκαιο έχει εφαρμογή στις υπηρεσίες της κοινωνίας της πληροφορίας τις οποίες παρέχουν εγκατεστημένοι στο Βασίλειο της Σουηδίας φορείς, έστω και αν οι οικείες υπηρεσίες απευθύνονται, εν όλω ή εν μέρει, σε αποδέκτες εγκατεστημένους σε άλλο κράτος του ΕΟΧ.

Η διαφορά της κύριας δίκης και τα προδικαστικά ερωτήματα

13 Η Parfümerie Akzente είναι γερμανική εταιρία η οποία, μέσω του ιστοτόπου της parfumdreams.se, προωθεί και διαθέτει προς πώληση προϊόντα περιποίησης μαλλιών και άλλα καλλυντικά προϊόντα τα οποία απευθύνονται στη σουηδική αγορά και σε Σουηδούς πελάτες.

14 Η KTF παρέχει ένα ευρύ φάσμα υπηρεσιών σε επαγγελματική ένωση επιχειρήσεων εισαγωγής, παρασκευής και εμπορίας καλλυντικών προϊόντων και προϊόντων υγιεινής. Τον Φεβρουάριο του 2020 η KFT άσκησε αγωγή κατά της Parfümerie Akzente ενώπιον του Patent- och marknadsdomstolen (πρωτοβάθμιου δικαστηρίου βιομηχανικής ιδιοκτησίας και εμπορικών διαφορών, Σουηδία) με αίτημα να απαγορευθούν, επ’ απειλή περιοδικής χρηματικής ποινής, οι αθέμιτες πρακτικές της πρωτοδίκως εναγομένης, οι οποίες συνίστανται, πρώτον, στη χρήση ορισμένων προωθητικών ισχυρισμών στο πλαίσιο της εμπορίας καλλυντικών προϊόντων και προϊόντων περιποίησης μαλλιών, δεύτερον, στην εμπορία ορισμένων καλλυντικών προϊόντων που περιέχονται σε συσκευές αερολυμάτων οι οποίες δεν φέρουν επισήμανση στη σουηδική γλώσσα, κατά παράβαση της σουηδικής νομοθεσίας για τη μεταφορά της οδηγίας 75/324 στο

εθνικό δίκαιο, και τρίτον, στην εμπορία ορισμένων καλλυντικών προϊόντων, μεταξύ άλλων και προϊόντων για τον αποχρωματισμό και τη βαφή μαλλιών, τα οποία επίσης δεν φέρουν επισήμανση στη σουηδική γλώσσα, κατά παράβαση, μεταξύ άλλων, του άρθρου 19, παράγραφος 1, στοιχείο δ', και του παραρτήματος III του κανονισμού 1223/2009.

15 Η Parfümerie Akzente, η οποία αναγνωρίζει το γεγονός ότι προώθησε και πώλησε προϊόντα τα οποία δεν έφεραν επισήμανση στη σουηδική γλώσσα, θεωρεί ότι η οδηγία 2000/31 απαγορεύει την υπαγωγή ενός φορέα παροχής υπηρεσίας κοινωνίας της πληροφορίας σε κανόνες αυστηρότερους από εκείνους του κράτους μέλους στο οποίο αυτός είναι εγκατεστημένος.

16 Με απόφαση της 24ης Σεπτεμβρίου 2021, το Patent- och marknadsdomstolen (πρωτοβάθμιο δικαστήριο βιομηχανικής ιδιοκτησίας και εμπορικών διαφορών) έκρινε ότι οι επίμαχες πρακτικές εμπορικής προώθησης ήταν αθέμιτες και απαγόρευσε, ως εκ τούτου, βάσει των σουηδικών κανόνων που διέπουν τις εμπορικές πρακτικές, στην Parfümerie Akzente να τις χρησιμοποιεί.

17 Συναφώς, το αιτούν δικαστήριο επισήμανε ότι η Parfümerie Akzente δεν είχε αναφέρει τους λόγους για τους οποίους η σουηδική νομοθεσία περί εμπορικών πρακτικών ήταν πιο αυστηρή από την οδηγία 2005/29/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Μαΐου 2005, για τις αθέμιτες εμπορικές πρακτικές των επιχειρήσεων προς τους καταναλωτές στην εσωτερική αγορά και για την τροποποίηση της οδηγίας 84/450/ΕΟΚ του Συμβουλίου, των οδηγιών 97/7/ΕΚ, 98/27/ΕΚ, 2002/65/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2006/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου («Οδηγία για τις αθέμιτες εμπορικές πρακτικές») (ΕΕ 2005, L 149, σ. 22), ή από το γερμανικό ουσιαστικό δίκαιο.

18 Η Parfümerie Akzente άσκησε έφεση κατά της πρωτόδικης αποφάσεως ενώπιον του Svea Hovrätt, Patent- och marknadsöverdomstolen (εφετείου Στοκχόλμης δικάζοντος ως δευτεροβάθμιου δικαστηρίου διανοητικής ιδιοκτησίας και εμπορικών διαφορών, Σουηδία), το οποίο είναι το αιτούν δικαστήριο.

19 Κατά πρώτον, το αιτούν δικαστήριο υπενθυμίζει, μεταξύ άλλων, ότι από το άρθρο 3, παράγραφος 2, της οδηγίας 2000/31 προκύπτει ότι τα κράτη μέλη δεν μπορούν, για λόγους που αφορούν τον συντονισμένο τομέα, να περιορίσουν την ελεύθερη κυκλοφορία των υπηρεσιών κοινωνίας της πληροφορίας οι οποίες προέρχονται από άλλο κράτος μέλος. Επιπλέον, από την απόφαση της 25ης Οκτωβρίου 2011, eDate Advertising κ.λπ. (C-509/09 και C-161/10, EU:C:2011:685, σκέψεις 53 έως 68), προκύπτει ότι τα κράτη μέλη οφείλουν να διασφαλίζουν ότι ο φορέας παροχής τέτοιων υπηρεσιών δεν υπόκειται, εκτός εάν τούτο επιτρέπεται ρητώς από το άρθρο 3, παράγραφος 4, της εν λόγω οδηγίας, σε απαιτήσεις αυστηρότερες από τις προβλεπόμενες στο ουσιαστικό δίκαιο του κράτους μέλους στο οποίο είναι εγκατεστημένος.

20 Όσον αφορά τους φορείς παροχής υπηρεσιών που είναι εγκατεστημένοι εκτός Σουηδίας, το άρθρο 3, πρώτο εδάφιο, του νόμου περί ηλεκτρονικού εμπορίου, το οποίο μεταφέρει στην εθνική έννομη τάξη το άρθρο 3, παράγραφος 2, της οδηγίας 2000/31, αποκλίνει από τη συγκεκριμένη διάταξη της οδηγίας. Συγκεκριμένα, το άρθρο 3, πρώτο εδάφιο, του νόμου περί ηλεκτρονικού εμπορίου δεν αναφέρει, αφενός, ότι οι σουηδικοί κανόνες που εμπίπτουν στον συντονισμένο τομέα δεν μπορούν να περιορίζουν την ελεύθερη κυκλοφορία των προερχόμενων από άλλο κράτος μέλος υπηρεσιών κοινωνίας της πληροφορίας ούτε, αφετέρου, ότι οι σουηδικοί κανόνες μπορούν να εφαρμόζονται στο μέτρο που δεν είναι αυστηρότεροι από τους προβλεπόμενους στο ουσιαστικό δίκαιο του κράτους μέλους στο οποίο είναι εγκατεστημένος ο φορέας παροχής υπηρεσιών.

21 Βεβαίως, αν ήθελε υποτεθεί ότι το άρθρο 3, πρώτο εδάφιο, του νόμου περί ηλεκτρονικού εμπορίου έχει την έννοια ότι αλλοδαπός επιχειρηματίας μπορεί να προσφέρει ελεύθερα προς πώληση τις υπηρεσίες του στη Σουηδία, χωρίς οι σουηδικοί κανόνες να αντιτίθενται προς τούτο, μια τέτοια εφαρμογή του άρθρου 3, παράγραφος 2, της οδηγίας 2000/31 θα ήταν σύμφωνη με την απόφαση της 25ης Οκτωβρίου 2011, eDate Advertising κ.λπ. (C-509/09 και C-161/10, EU:C:2011:685).

22 Μια τέτοια ερμηνεία θα μπορούσε ωστόσο να επηρεάσει την εφαρμογή της οδηγίας 2005/29, καθώς θα είχε ως συνέπεια το ανεφάρμοστο των κανόνων που θεσπίστηκαν για τη μεταφορά της οδηγίας στο σουηδικό δίκαιο στον φορέα παροχής υπηρεσιών που είναι εγκατεστημένος σε άλλο κράτος μέλος, από το οποίο παρέχει υπηρεσίες κοινωνίας της πληροφορίας. Επιπλέον, οι ανταγωνιστές ενός τέτοιου φορέα παροχής υπηρεσιών ή οι ενώσεις καταναλωτών που θεωρούν ότι θίγονται από ορισμένες διαδικτυακές εμπορικές πρακτικές θα ήταν υποχρεωμένοι να προσφύγουν στις δικαστικές και άλλες αρχές του κράτους εγκατάστασης του φορέα αυτού προκειμένου να διεκδικήσουν τα δικαιώματά τους χρησιμοποιώντας μια γλώσσα η οποία δεν είναι η δική τους και εφαρμόζοντας το ουσιαστικό δίκαιο ενός άλλου κράτους μέλους. Τούτο θα επηρέαζε τον επιδιωκόμενο από την οδηγία 2005/29 σκοπό διασφάλισης ενός κοινού επιπέδου αυξημένης προστασίας των καταναλωτών.

23 Κατά δεύτερον, το αιτούν δικαστήριο υπογραμμίζει ότι από το άρθρο 2, στοιχείο η′, της οδηγίας 2000/31, σε συνδυασμό με την αιτιολογική της σκέψη 21, προκύπτει ότι ο συντονισμένος τομέας δεν καλύπτει προϋποθέσεις οι οποίες ισχύουν στο κράτος μέλος σχετικά με εμπορεύματα, όπως τα πρότυπα ασφαλείας, επισήμανσης, παράδοσης και μεταφοράς τους. Κατά συνέπεια, δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας 2000/31 οι εθνικές διατάξεις που αφορούν τις προϋποθέσεις υπό τις οποίες μπορεί να παραδοθεί στο έδαφος κράτους μέλους αγαθό το οποίο πωλήθηκε μέσω διαδικτύου.

24 Εντούτοις, ούτε η οδηγία 2000/31 ούτε η νομολογία του Δικαστηρίου διευκρινίζουν τους κανόνες που πρέπει να εφαρμόζονται όταν η προώθηση και η πώληση μέσω διαδικτύου αφορούν προϊόντα τα οποία φέρονται ως επισημασμένα κατά τρόπο μη σύμφωνο προς τις προϋποθέσεις που ισχύουν για τα εν λόγω προϊόντα, αυτά καθεαυτά, στο κράτος μέλος του καταναλωτή που τα αγοράζει. Τίθεται επομένως το ζήτημα κατά πόσον ο συντονισμένος τομέας, κατά την έννοια της οδηγίας 2000/31, καλύπτει απαιτήσεις που αφορούν την προώθηση και την πώληση μέσω διαδικτύου προϊόντος το οποίο φέρεται ως μη σύμφωνο με τις προϋποθέσεις που ισχύουν για το εν λόγω προϊόν αυτό καθεαυτό.

25 Το αιτούν δικαστήριο παρατηρεί ότι, μολονότι οι απαιτήσεις που επιβάλλονται για την παράδοση του προϊόντος και για το ίδιο το προϊόν πρέπει να εξαιρεθούν από τον συντονισμένο τομέα, σύμφωνα με το άρθρο 2, στοιχείο η′, σημείο ii, της οδηγίας 2000/31, όπως ερμηνεύθηκε με την απόφαση της 2ας Δεκεμβρίου 2010, Ker-Optika (C-108/09, EU:C:2010:725), η απόφαση της 1ης Οκτωβρίου 2020, A (Διαφήμιση και πώληση φαρμάκων μέσω διαδικτύου) (C-649/18, EU:C:2020:764, σκέψεις 54 έως 59), υποδηλώνει, αντιθέτως, ότι ένα αναπόσπαστο και παρεπόμενο στοιχείο της υπηρεσίας πώλησης μέσω διαδικτύου μπορεί να εμπίπτει στον συντονισμένο τομέα, ακόμη και αν το στοιχείο αυτό, εξεταζόμενο μεμονωμένα, δεν εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας.

26 Εξάλλου, στην περίπτωση διαδικτυακών πωλήσεων που απευθύνονται αποκλειστικά σε καταναλωτές κράτους μέλους στο οποίο δεν είναι εγκατεστημένος ο φορέας παροχής υπηρεσιών, εάν ο συντονισμένος τομέας κάλυπτε τις απαιτήσεις που αφορούν την προώθηση και την πώληση μέσω διαδικτύου, όχι όμως τις προϋποθέσεις σχετικά με την παράδοση του προϊόντος ή τις προϋποθέσεις σχετικά με το ίδιο το προϊόν, στα διάφορα στάδια εμπορίας θα μπορούσαν να

έχουν εφαρμογή κανόνες προερχόμενοι από διαφορετικά κράτη μέλη. Επομένως, ο σκοπός της οδηγίας 2000/31 που συνίσταται στην εξάλειψη της ανασφάλειας δικαίου και την προώθηση της ελεύθερης κυκλοφορίας όσον αφορά, μεταξύ άλλων, τις διαδικτυακές πωλήσεις θα αποτύγχανε.

27 Τέλος, το αιτούν δικαστήριο επισημαίνει ότι άλλες ρυθμίσεις της Ένωσης, όπως το άρθρο 8, παράγραφος 2, της οδηγίας 75/324 και το άρθρο 19, παράγραφος 5, του κανονισμού 1223/2009, προβλέπουν προϋποθέσεις τις οποίες πρέπει να πληροί ένα προϊόν προκειμένου να μπορεί να διατεθεί στην αγορά ή να παραδοθεί στους τελικούς χρήστες στο οικείο κράτος μέλος.

28 Υπό τις συνθήκες αυτές, το Svea Hovrätt, Patent- och marknadsöverdomstolen (εφετείο Στοκχόλμης δικάζον ως δευτεροβάθμιο δικαστήριο διανοητικής ιδιοκτησίας και εμπορικών διαφορών) αποφάσισε να αναστείλει την ενώπιόν του διαδικασία και να υποβάλει στο Δικαστήριο τα ακόλουθα προδικαστικά ερωτήματα:

«1) Έχει το άρθρο 3, παράγραφος 2, της οδηγίας 2000/31, λαμβανομένου υπόψη του δικαίου της Ένωσης εν γένει και της αποτελεσματικής εφαρμογής του, την έννοια ότι αντιτίθεται σε εθνική νομοθεσία η οποία συνεπάγεται τη μη εφαρμογή εθνικών διατάξεων που εμπίπτουν στον συντονισμένο τομέα, συμπεριλαμβανομένων των εθνικών διατάξεων εφαρμογής της οδηγίας 2005/29, στην περίπτωση που ο πάροχος των υπηρεσιών είναι εγκατεστημένος και παρέχει υπηρεσίες της κοινωνίας των πληροφοριών από άλλο κράτος μέλος και δεν υπάρχουν απαιτήσεις εφαρμογής οποιασδήποτε εξαιρέσεως που να απορρέει από τις εθνικές εκείνες διατάξεις που εφαρμόζουν το άρθρο 3, παράγραφος 4, της οδηγίας 2000/31;

2) Καλύπτει ο συντονισμένος τομέας, δυνάμει της οδηγίας 2000/31, τη διάθεση στην αγορά μέσω της ιστοσελίδας του πωλητή και την πώληση μέσω διαδικτύου προϊόντος το οποίο φέρεται να έχει επισημανθεί κατά παράβαση των απαιτήσεων που έχουν εφαρμογή στα αγαθά αυτά στο κράτος μέλος του αγοραστή καταναλωτή;

3) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο δεύτερο ερώτημα, εξαιρούνται επίσης και οι απαιτήσεις που εφαρμόζονται στην παράδοση και στα ίδια τα προϊόντα από τον συντονισμένο τομέα, σύμφωνα με το άρθρο 2, στοιχείο η′, σημείο ii, της οδηγίας 2000/31, στην περίπτωση που η παράδοση των ίδιων των προϊόντων αποτελεί αναγκαίο στάδιο της διαθέσεως στην αγορά και της πωλήσεως μέσω διαδικτύου ή θεωρείται ότι η παράδοση των ίδιων των προϊόντων αποτελεί παρεπόμενο και αναπόσπαστο στοιχείο της διαθέσεως στην αγορά και των πωλήσεων μέσω διαδικτύου;

4) Ποια βαρύτητα, εφόσον υπάρχει, έχει το γεγονός ότι οι απαιτήσεις που έχουν εφαρμογή στα ίδια τα προϊόντα απορρέουν από εθνικές διατάξεις οι οποίες εφαρμόζουν και συμπληρώνουν τομεακή νομοθεσία της Ένωσης, συμπεριλαμβανομένου του άρθρου 8, παράγραφος 2, της οδηγίας [75/324] και του άρθρου 19, παράγραφος 5, του κανονισμού 1223/2009, και σημαίνουν ότι οι προϋποθέσεις που ισχύουν για τα προϊόντα πρέπει να πληρούνται προκειμένου τα αγαθά αυτά να μπορούν να διατεθούν στην αγορά ή να παραδοθούν σε τελικούς καταναλωτές στο κράτος μέλος, όσον αφορά την εξέταση του δευτέρου και τρίτου ερωτήματος;»

Επί των προδικαστικών ερωτημάτων

Επί του δευτέρου, του τρίτου και του τετάρτου προδικαστικού ερωτήματος

29 Με το δεύτερο, το τρίτο και το τέταρτο προδικαστικό ερώτημα, τα οποία πρέπει να εξεταστούν πρώτα και από κοινού, το αιτούν δικαστήριο ζητεί, κατ' ουσίαν, να διευκρινιστεί αν το άρθρο 2, στοιχείο η', σημείο i, δεύτερη περίπτωση, της οδηγίας 2000/31 έχει την έννοια ότι ο όρος «συντονισμένος τομέας» περιλαμβάνει τις απαιτήσεις σχετικά με την επισήμανση προϊόντων προωθούμενων και πωλούμενων μέσω του ιστοτόπου φορέα παροχής υπηρεσιών κοινωνίας της πληροφορίας, τις οποίες επιβάλλει το κράτος μέλος στο έδαφος του οποίου βρίσκονται οι καταναλωτές στους οποίους απευθύνονται οι οικείες ενέργειες διαδικτυακής εμπορίας, για τον λόγο ότι οι συγκεκριμένες απαιτήσεις, οι οποίες απορρέουν από την εφαρμογή τομεακών κανόνων της Ένωσης κρίσιμων για τη διάθεση στην αγορά ή την παράδοση στους τελικούς χρήστες των εν λόγω προϊόντων, αποτελούν παρεπόμενο και αναπόσπαστο στοιχείο της προώθησης και πώλησης μέσω διαδικτύου των εν λόγω προϊόντων.

30 Από την αιτιολογική σκέψη 24 της οδηγίας 2000/31 προκύπτει ότι η οδηγία αυτή στηρίζεται στην αρχή του ελέγχου στην πηγή των υπηρεσιών της κοινωνίας της πληροφορίας. Επομένως, αφενός, κατά το άρθρο 3, παράγραφος 1, της οδηγίας, «[κ]άθε κράτος μέλος μεριμνά ώστε οι υπηρεσίες της κοινωνίας της πληροφορίας που παρέχει ένας φορέας εγκατεστημένος στο έδαφός του να τηρούν τις ισχύουσες εθνικές διατάξεις του οι οποίες εμπίπτουν στο συντονισμένο τομέα». Αφετέρου, κατά το άρθρο 3, παράγραφος 2, «[τ]α κράτη μέλη δεν μπορούν, για λόγους που αφορούν το συντονισμένο τομέα, να περιορίσουν την ελεύθερη κυκλοφορία των υπηρεσιών της κοινωνίας της πληροφορίας οι οποίες προέρχονται από άλλο κράτος μέλος». Το άρθρο 3, παράγραφος 4, επιτρέπει εντούτοις στα κράτη μέλη, υπό ορισμένες προϋποθέσεις, «να λαμβάνουν μέτρα κατά παρέκκλιση από την παράγραφο 2 σε σχέση με συγκεκριμένη υπηρεσία της κοινωνίας της πληροφορίας».

31 Κατά το άρθρο 2, στοιχείο η', εισαγωγική πρόταση, της οδηγίας 2000/31, με τον όρο «συντονισμένος τομέας» νοούνται «οι προϋποθέσεις που ισχύουν στα νομικά συστήματα των κρατών μελών προκειμένου για φορείς παροχής υπηρεσιών της κοινωνίας της πληροφορίας ή υπηρεσίες της κοινωνίας της πληροφορίας, ανεξαρτήτως εάν πρόκειται για γενικές διατάξεις ή για διατάξεις σχεδιασμένες ειδικά για τον τομέα αυτό».

32 Το άρθρο 2, στοιχείο η', σημείο i, δεύτερη περίπτωση, της οδηγίας 2000/31 διευκρινίζει ότι ο «συντονισμένος τομέας» αφορά, μεταξύ άλλων, απαιτήσεις σχετικά με την άσκηση δραστηριότητας υπηρεσίας της κοινωνίας της πληροφορίας, όπως απαιτήσεις σχετικά με την ποιότητα ή το περιεχόμενο της υπηρεσίας, συμπεριλαμβανομένων των διατάξεων για τη διαφήμιση. Αντιθέτως, κατά το άρθρο 2, στοιχείο η', σημείο ii, πρώτη περίπτωση, της οδηγίας, ο συντονισμένος τομέας δεν καλύπτει προϋποθέσεις σχετικά με τα ίδια τα αγαθά.

33 Συναφώς, πρέπει να επισημανθεί ότι η επισήμανση ενός προϊόντος, όπως, μεταξύ άλλων, η συσκευασία, η μορφή ή η σύνθεσή του, αποτελεί προϋπόθεση σχετικά με τα ίδια τα αγαθά (πρβλ. αποφάσεις της 24ης Νοεμβρίου 1993, Keck και Mithouard, C-267/91 και C-268/91, EU:C:1993:905, σκέψη 15, και της 6ης Ιουλίου 1995, Mars, C-470/93, EU:C:1995:224, σκέψη 12). Ομοίως, η αιτιολογική σκέψη 21 της οδηγίας 2000/31, υπό το πρίσμα της οποίας πρέπει να ερμηνευθεί το άρθρο 2, στοιχείο η', σημείο ii, πρώτη περίπτωση, της οδηγίας, κατατάσσει τις υποχρεώσεις επισήμανσης στις προϋποθέσεις που ισχύουν για τα αγαθά. Ως εκ τούτου, οι υποχρεώσεις επισήμανσης δεν εμπίπτουν στον συντονισμένο τομέα.

34 Η ανωτέρω ερμηνεία δεν αναιρείται από την απόφαση της 1ης Οκτωβρίου 2020, A (Διαφήμιση και πώληση φαρμάκων μέσω διαδικτύου) (C-649/18, EU:C:2020:764), με την οποία το Δικαστήριο έκρινε ότι διαφήμιση πραγματοποιηθείσα με τη χρήση τόσο υλικών φορέων όσο και ηλεκτρονικών μέσων «συνιστ[ούσε] παρεπόμενο και αναπόσπαστο στοιχείο της υπηρεσίας διαδικτυακής πώλησης και ε[νέπιπτε], ως εκ τούτου, στο σύνολό της, στον “συντονισμένο τομέα”, κατά την έννοια της οδηγίας 2000/31».

35 Πράγματι, αντιθέτως προς την περίπτωση που εξέτασε το Δικαστήριο στις σκέψεις 55 έως 59 της ανωτέρω αποφάσεως, με το άρθρο 2, στοιχείο η′, σημείο ii, πρώτη περίπτωση, της οδηγίας 2000/31, όπως διευκρινίζεται στην αιτιολογική της σκέψη 21, ο νομοθέτης της Ένωσης εξέφρασε ρητώς τη βούλησή του, όπως επισημάνθηκε στη σκέψη 33 της παρούσας αποφάσεως, να εξαιρέσει από τον συντονισμένο τομέα τις προϋποθέσεις σχετικά με τα ίδια τα αγαθά, στις οποίες εμπίπτουν οι υποχρεώσεις επισήμανσης.

36 Επομένως, δεν μπορεί να γίνει δεκτό ότι οι υποχρεώσεις επισήμανσης που ισχύουν για τα προϊόντα που προωθούνται και πωλούνται μέσω διαδικτύου εμπίπτουν στον συντονισμένο τομέα, διότι το αντίθετο θα προσέκρουε στη ρητή βούληση του νομοθέτη της Ένωσης.

37 Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι ένας φορέας παροχής υπηρεσιών της κοινωνίας της πληροφορίας εμπίπτει, αφενός, στην οδηγία 2000/31 όσον αφορά, μεταξύ άλλων, τις απαιτήσεις σχετικά με τη διαδικτυακή διαφήμιση και, αφετέρου, στις διατάξεις του δικαίου της Ένωσης που προσδιορίζουν τις υποχρεώσεις όσον αφορά την επισήμανση των προϊόντων που προσφέρει προς πώληση στον ιστότοπό του.

38 Η ερμηνεία αυτή διασφαλίζει την προστασία των καταναλωτών, δεδομένου ότι τα οικεία κράτη μέλη είναι σε θέση να μεριμνούν άμεσα για την τήρηση, στην επικράτειά τους, των κανόνων που διέπουν την επισήμανση των προϊόντων.

39 Συναφώς, επισημαίνεται εξάλλου ότι, όπως προκύπτει από το άρθρο 1, παράγραφος 3, ερμηνευόμενο υπό το πρίσμα της αιτιολογικής σκέψης 11 της οδηγίας 2000/31, η εν λόγω οδηγία δεν θίγει το υφιστάμενο επίπεδο προστασίας, ιδίως στον τομέα της προστασίας της δημόσιας υγείας και των συμφερόντων των καταναλωτών, όπως θεσπίζεται σε πράξεις της Ένωσης οι οποίες πρέπει να εφαρμόζονται, στο σύνολό τους, στις υπηρεσίες της κοινωνίας της πληροφορίας.

40 Δεδομένου ότι οι προϋποθέσεις που αφορούν τα ίδια τα αγαθά, μεταξύ άλλων οι σχετικές με την επισήμανσή τους, εξαιρούνται από τον συντονισμένο τομέα, κατά την έννοια του άρθρου 2, στοιχείο η′, της οδηγίας 2000/31, πρέπει, στο πλαίσιο της διαφοράς της κύριας δίκης, να γίνει σχετική έρευνα στην οδηγία 75/324 και στον κανονισμό 1223/2009.

41 Οι δύο προαναφερθείσες πράξεις του παράγωγου δικαίου επιτρέπουν στα κράτη μέλη να επιβάλλουν τη χρήση συγκεκριμένης γλώσσας στο έδαφός τους. Συγκεκριμένα, από το άρθρο 8, παράγραφος 2, της οδηγίας 75/324 προκύπτει ότι «[τ]α Κράτη μέλη δύνανται να εξαρτήσουν τη διάθεση στην αγορά των συσκευών αερολυμάτων (αεροζόλ) στην επικράτειά τους από τη σύνταξη της ετικέττας στην ή στις εθνικές τους γλώσσες». Το δε άρθρο 19, παράγραφος 5, του κανονισμού 1223/2009 προβλέπει ότι η γλώσσα στην οποία συντάσσονται, μεταξύ άλλων, οι πληροφορίες που αναφέρονται στο άρθρο 19, παράγραφος 1, στοιχεία γ′, δ′ και στ′, του εν λόγω κανονισμού, ήτοι η ημερομηνία ελάχιστης διατηρησιμότητας, οι ειδικές προφυλάξεις κατά τη χρήση και η λειτουργία του καλλυντικού προϊόντος, «καθορίζεται από τη νομοθεσία των κρατών μελών στα οποία διατίθεται το προϊόν στον τελικό καταναλωτή».

42 Όπως έχει κρίνει το Δικαστήριο όσον αφορά το άρθρο 19, παράγραφος 5, του κανονισμού 1223/2009, η προστασία της ανθρώπινης υγείας δεν θα μπορούσε να διασφαλιστεί πλήρως αν οι καταναλωτές δεν ήταν σε θέση να λάβουν πλήρη γνώση και να κατανοήσουν, μεταξύ άλλων, την ένδειξη σχετικά με τη λειτουργία του καλλυντικού προϊόντος και τις ιδιαίτερες προφυλάξεις που πρέπει να λαμβάνονται κατά τη χρήση του. Οι πληροφορίες τις οποίες οι παραγωγοί ή οι διανομείς των καλλυντικών προϊόντων τα οποία αφορά ο κανονισμός 1223/2009 έχουν την υποχρέωση να αναγράφουν επί του περιέκτη και της συσκευασίας του προϊόντος, εκτός των περιπτώσεων όπου αυτές μπορούν να δίδονται αποτελεσματικά με τη χρήση εικονογραμμάτων ή άλλων σημείων πέρα από τη χρησιμοποίηση λέξεων, στερούνται πρακτικής χρησιμότητας αν δεν διατυπώνονται σε γλώσσα κατανοητή για το κοινό για το οποίο προορίζονται [απόφαση της 17ης Δεκεμβρίου 2020, A.M. (Επισήμανση των καλλυντικών προϊόντων), C-667/19, EU:C:2020:1039, σκέψη 47].

43 Το άρθρο 8, παράγραφος 2, της οδηγίας 75/324 απαιτεί από τα κράτη μέλη που κάνουν χρήση της προβλεπόμενης στη διάταξη αυτή δυνατότητας να ορίζουν ότι η ετικέτα των συσκευών αερολυμάτων (αεροζόλ) συντάσσεται εξ ολοκλήρου στην εθνική ή στις εθνικές τους γλώσσες. Αντιθέτως, όσον αφορά τα καλλυντικά προϊόντα, μόνον οι μνημονευόμενες στο άρθρο 19, παράγραφος 5, του κανονισμού 1223/2009 πληροφορίες πρέπει να είναι προσβάσιμες στη γλώσσα την οποία καθορίζει το κράτος μέλος στο οποίο το καλλυντικό προϊόν διατίθεται στον τελικό χρήστη.

44 Ωστόσο, ο φορέας παροχής υπηρεσιών της κοινωνίας της πληροφορίας μπορεί, εφόσον το επιθυμεί, να διασφαλίζει επίσης ότι μεταφράζονται στη γλώσσα του καταναλωτή και οι πληροφορίες των οποίων η μετάφραση δεν έχει καταστεί υποχρεωτική με τη διάταξη αυτήν (πρβλ. απόφαση της 3ης Ιουνίου 1999, Colim, C-33/97, EU:C:1999:274, σκέψη 42).

45 Υπό τις συνθήκες αυτές, πρέπει να γίνει δεκτό ότι το άρθρο 2, στοιχείο η′, της οδηγίας 2000/31 έχει την έννοια ότι ο όρος «συντονισμένος τομέας» δεν περιλαμβάνει τις απαιτήσεις σχετικά με την επισήμανση προϊόντων προωθούμενων και πωλούμενων μέσω του ιστοτόπου φορέα παροχής υπηρεσιών κοινωνίας της πληροφορίας, τις οποίες επιβάλλει το κράτος μέλος στο έδαφος του οποίου βρίσκονται οι καταναλωτές στους οποίους απευθύνονται οι οικείες ενέργειες διαδικτυακής εμπορίας.

Επί του πρώτου προδικαστικού ερωτήματος

46 Λαμβανομένης υπόψη της απαντήσεως που δόθηκε στο δεύτερο, στο τρίτο και στο τέταρτο προδικαστικό ερώτημα, παρέλκει η απάντηση στο πρώτο προδικαστικό ερώτημα, καθόσον αυτό στηρίζεται στην παραδοχή ότι οι σουηδικές ρυθμίσεις σχετικά με την επισήμανση των συσκευών αερολυμάτων και των καλλυντικών προϊόντων εμπίπτουν στον συντονισμένο τομέα, κατά την έννοια του άρθρου 2, στοιχείο η′, της οδηγίας 2000/31.

Επί των δικαστικών εξόδων

47 Δεδομένου ότι η παρούσα διαδικασία έχει ως προς τους διαδίκους της κύριας δίκης τον χαρακτήρα παρεμπίπτοντος που ανέκυψε ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου, σ’ αυτό εναπόκειται να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων. Τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν όσοι υπέβαλαν παρατηρήσεις στο Δικαστήριο, πλην των ως άνω διαδίκων, δεν αποδίδονται.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (τρίτο τμήμα) αποφαίνεται:

Το άρθρο 2, στοιχείο η′, της οδηγίας 2000/31/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 8ης Ιουνίου 2000, για ορισμένες νομικές πτυχές των υπηρεσιών της κοινωνίας της πληροφορίας, ιδίως του ηλεκτρονικού εμπορίου, στην εσωτερική αγορά («οδηγία για το ηλεκτρονικό εμπόριο»),

έχει την έννοια ότι:

ο όρος «συντονισμένος τομέας» δεν περιλαμβάνει τις απαιτήσεις σχετικά με την επισήμανση προϊόντων προωθούμενων και πωλούμενων μέσω του ιστοτόπου φορέα παροχής υπηρεσιών κοινωνίας της πληροφορίας, τις οποίες επιβάλλει το κράτος μέλος στο έδαφος του οποίου βρίσκονται οι καταναλωτές στους οποίους απευθύνονται οι οικείες ενέργειες διαδικτυακής εμπορίας.

(υπογραφές)